

**УДК:339.96**

## **ОЦІНКА МОЖЛИВОСТЕЙ ІНВЕСТИЦІЙ У ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРІ ДЛЯ МАЛИХ ТА СЕРЕДНІХ ПІДПРИЄМСТВ**

**Новік І.О.**

**кандидат економічних наук, доцент,  
Національний технічний університет  
«Харківський політехнічний інститут»,  
Чирвон А.С, бакалавр міжнародних економічних відносин,  
Національний технічний університет  
«Харківський політехнічний інститут»  
Харків, Україна**

Інвестиційна діяльність підприємства – це об'єктивний процес, що має свою логіку, розвивається відповідно до властивих йому закономірностей і має важливе значення для господарської діяльності малого підприємства, адже за своєю економічною природою інвестиції є своєрідною відмовою від теперішнього споживання заради одержання прибутків у майбутньому.

Однією з найважливіших функцій фінансових служб на підприємстві є визначення найбільш результативних способів використання залученого капіталу. Інформація про інвестиції, зроблені підприємством, відображена в активі балансу. Взагалі інвестиції охоплюють всі види матеріальних та інтелектуальних цінностей, які інвестуються в об'єкти підприємницької та інших сфер діяльності, з метою здобуття прибутку або досягнення соціального впливу.

Часто інвестиції розглядаються як довгострокові вкладення підприємства з метою отримання прибутку. Однак, капітал може бути вкладений як в незмінні (довгострокові), так і в оборотні (короткострокові) активи [1, 2].

Приймаючи рішення про інвестування у конкретний об'єкт, потенційні інвестори повинні відповісти на такі ключові запитання:

1. Мета інвестицій;
2. Сума грошей, яку вони готові інвестувати;
3. Термін, на який гроші можуть бути призначені для інвестицій;
4. Вартість окремого об'єкта інвестицій;
5. Очікувані доходи (відсотки, дивіденди), які можна очікувати, інвестуючи кошти в об'єкт інвестицій;
6. Можливі користі та прибуток від альтернативного використання капіталу;
7. Ризики, пов'язані з інвестуванням;
8. Ліквідність фінансових інвестицій, тобто швидкість і можливість їх перетворення в грошові кошти.

Інвестиції, як правило, класифікуються за наступними критеріями:

- Об'єктами вкладення (фінансові та реальні);
- Термінами інвестування (короткострокові, довгострокові);
- Роллю в інвестиційному процесі (прямі, непрямі).

Малий бізнес (малі підприємства та індивідуальні підприємці) надзвичайно потребують інвестицій, проте банки зі скепсисом ставляться до їхніх запитів, а венчурні фонди часто пропонують умови, що не влаштовують малий бізнес. Основне завдання держави полягає в спрямуванні інтересів інвесторів і споживачів малих інвестицій одне до одного. Малі інвестиції вимагають створення фондів, які пропонуватимуть інвесторам структуровані інвестиційні можливості для конкретних проектів. Щоб запобігти можливим зловживанням, держава може взяти під свій контроль виконання інвестиційних проектів цими фондами [2].

Певні інвестиційні фонди, які не мають юридичного статусу, надають можливість інвесторам передавати свої кошти керуючим компаніям ПФ, які розміщують ці кошти відповідно до їхніх виборів, але з обмеженнями, установленними державою. Професійне управління інвестиціями приносить певним фондам значно більші прибутки, ніж вкладення грошей в банківські депозити або в власні інвестиційні портфелі малих інвесторів.

Малі інвестиції не обов'язково мають бути спрямовані тільки на малі підприємства. У світовій практиці малі інвестиції також надаються великим гравцям фондового ринку. Це сприяє надійності інвестицій та забезпечує стабільний дохід.

Деякі зі споживачів малих інвестицій гарантують прибутковий повернення інвестицій, що збільшує інтерес інвесторів. На західних фондових ринках інвесторами є звичайні громадяни, включаючи пенсіонерів, і їхні інвестиції складають значну частину загальних інвестиційних портфелів [3].

У багатьох країнах малі інвестиції пов'язані з невеликими підприємствами, іноді це сімейні підприємства, які надають роботи та послуги великим корпораціям. Для корпорацій не вигідно проводити ряд операцій або виробляти невеликі партії продукції, які вони потребують для свого виробництва. Таким послугам віддають перевагу компанії, які отримують інвестиції для запуску малих виробництв. У масштабах корпорацій ці інвестиції не є малими, але для малих підприємств це важливий ресурс.

Якщо ми заглянемо в Інтернет, ми побачимо, що малі інвестиції складають значну частину пропозицій щодо інвестицій в різноманітні проекти, які пропонуються компаніями, фінансовими установами, інвестиційними фондами та подібними організаціями. Найпоширеніше обмеження стосується інвестицій в нерухомість, які вимагають значних сум. Інвестиції в нерухомість не вважаються малими інвестиціями.

Для неосвічених інвесторів важко розрізнити справжніх гравців на ринку від шахраїв. Проте важливо знати, що якщо компанія пропонує надзвичайно вигідні умови інвестування. Відповідальність за зрив поставок продукції корпорації у малих підприємств досить умовна (ТОВ відповідають статутним капіталом, який може становити мізерну суму), а несвоєчасна поставка загрожує корпорації багатомільйонними збитками. Необхідно вивчати досвід взаємин корпорацій з малими підприємствами за кордоном, де вони успішно взаємодіють десятки років.

Інвестування в середні підприємства є важливим компонентом економічного розвитку і сприяє створенню робочих місць, збільшенню ефективності виробництва та підтримці стійкості економіки. Середні підприємства великою мірою визначають економічний ландшафт багатьох країн, і їх розвиток може призвести до позитивних зрушень у різних сферах господарства [4].

Інвестиції дозволяють середнім підприємствам отримати необхідні ресурси для розширення бізнесу, вдосконалення технологій і розробки нових продуктів чи послуг.

Інвестування в середні підприємства сприяє створенню нових робочих місць та підтримці існуючих, що сприяє підвищенню рівня зайнятості. Вони дозволяють середнім підприємствам впроваджувати інноваційні рішення, що може підвищити їх конкурентоспроможність та сприяти розвитку нових технологій та методів виробництва. Розвиток середніх підприємств сприяє економічному зростанню регіонів та країни в цілому. Вони створюють споживчий попит, підтримують постачальників і послуги, що оточують їх, та забезпечують податкові надходження для державного бюджету.

Інвестування в середні підприємства може бути менш ризикованим в порівнянні з інвестуванням у стартапи або великі корпорації, оскільки середні підприємства часто вже встановили себе на ринку та мають стабільний бізнес-модель. Зазвичай інвестиції в середні підприємства доступні для більшої кількості інвесторів, включаючи приватних інвесторів, ризикові фонди, банки та державні організації.

Інновації та експортно-імпортна діяльність в сучасному світі є двигунами економічного прогресу та глобального розвитку підприємств. Взаємодія між цими двома факторами визначає конкурентоспроможність країни на міжнародному ринку та сприяє її інтеграції у світове господарство. Це взаємодія надає підприємствам можливість не лише залишатися на плаву в умовах глобалізації, а й активно впливати на формування світових трендів та стандартів.

Інновації, розглянуті як новаторські технології, продукти, процеси чи організаційні рішення, є ключовим чинником успішності на міжнародному ринку. Впровадження новачій дозволяє підприємствам покращити якість своїх товарів та послуг, зменшити витрати виробництва та підвищити ефективність управління. Це, в свою чергу, забезпечує конкурентний відгук на міжнародному ринку, де споживачі все більше оцінюють інноваційні рішення та екологічно чисті технології.

-імпортна діяльність виступає не тільки як механізм вивезення та ввезення товарів, але й як канал передачі інновацій між країнами. За допомогою експорту підприємства можуть поширювати свої інновації на нові ринки, де вони можуть знайти нових клієнтів та стати підставою для створення нових бізнес-моделей. Імпорт, у свою чергу, вносить унікальний досвід та передові технології, що стають джерелом натхнення для власного інноваційного розвитку.

Одним із прикладів взаємодії інновацій і експортно-імпоротної діяльності

є сфера інформаційних технологій. Компанії, які розробляють передові програмні продукти чи вирішують складні технічні завдання, завдяки ефективному експорту можуть швидко розширювати свою аудиторію та отримувати замовлення з усього світу. З іншого боку, імпорт технологій забезпечує компаніям доступ до передового досвіду та розробок, що сприяє створенню нових та вдосконаленню існуючих продуктів.

Таким чином, зв'язок інновацій і експортно-імпоротної діяльності стає суттєвим чинником формування успішної глобальної стратегії підприємств. Інновації, впроваджені в нових ринкових умовах, дозволяють підприємствам залишатися конкурентоспроможними та адаптуватися до змін. Експорт та імпорт, у свою чергу, не лише розширюють географію діяльності, але й стають каталізаторами обміну інноваціями, що сприяє загальному розвитку та процвітанню світової економіки.

### Список використаних джерел

1. Фінансові інвестиції підприємств. URL: <https://buklib.net/books/25803/>
2. Зварич М. М. Проблеми і перспективи інвестування малого та середнього бізнесу. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/09/170.pdf>
3. Фінансові інвестиції: бухгалтерський та податковий облік. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/DG100817>
4. Інвестиції: просто про важливе, або чи все ми знаємо про капіталовкладення?. URL: <https://business.djia.gov.ua/en/cases/sistemizacia-biznes-procesiv/investicii-prosto-pro-vazlive-abo-ci-vse-mi-znaemo-pro-kapitalovkladenna>

**УДК 338:656:502(477)**

## **СУЧАСНІ ГЛОБАЛЬНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ЛОГІСТИКИ**

**Чугієв Ю.О., аспірант**

**Український державний університет залізничного транспорту,  
Харків, Україна**

Однією з характерних особливостей транспортно-логістичної галузі є схильність до швидких змін. У тому числі сильний вплив на транспортну логістику мають процеси глобалізації [1].

Сьогодні варто виділити сім основних глобальних логістичних трендів, які впливають на розвиток сфери:

– виробництво стає ближчим до кінцевого користувача. Останнім часом намітилася тенденція переміщення виробничих потужностей до країн, котрі знаходяться ближче до держави замовника. Зокрема, все частіше спостерігається перенесення виробництва з Китаю до країн Східної Європи. Це викликано зростанням вартості робочої сили та транспортних витрат у самій Азії, а також здешевленням робочої сили у деяких країнах Східної Європи. Перенесення потужностей допускає зниження витрат на виробництво